

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא קסב.

עין משפט נר מצוה

א א מיי פכיו מהל מלוה
 ויהי לה ג סמק עשין ד
 טו ע"ע ח"מ קי מד פסעין
 פ:
 ב ב מיי סה דל ד סמק
 טו ע"ע ח"מ קי מה
 פסעין ו:

מוסף תוספות

א. כיון דמפסיל שטרא
 בהרחקת שני שטים. וכו'.
 דילמא גיזי ליה לכוליה
 שטרא דלעיל וכתבי שטר
 בשני שטיין והא חתימי
 סהדי בשלישית. נמינן.
 ג. שהביאנו לביד ביום
 שנמסר לה להודיע שהיא
 גרושה ויתירה לינשא,
 רכין דהאינא הוה ובעידי
 מסירה לא חישין ליונפא.
 דשי גיטין כג. א. [ו] גיזי
 ליה לכוליה שטרא דלעיל
 וכתב שטר בשתי שטיין
 והא חתימי סהדי
 בשלישית. נמינן.
 מנייה מן השותפים. ריש
 טו. וזה שלא כדברי
 ריש זיל שכתב. הרחיק
 והצירוף מן הכתוב שטים
 פסול אם אין כתוב שריר
 וקיים. רעב.

רבינו גרשום

שום חודש ממון שלא
 נכתב בענינו של מעלה
 אין למדין מאותה שיטה.
 דאיכא למימר אחר שנכתב
 ונתחם זיף הוא ולהכי
 כתבי בכל שטרי בשיטה
 אחתה ככל מה דכתוב
 ומפורש לעיל דהיינו מענינו
 של שטר: מאי שנא שני
 שטיין דלתא בדין. ומסויף
 וכתוב יתיר ממון ומקיים
 ליה בשיטה אחתה בשיטה
 אחת יכול לכתוב בה זיף
 ומקיים בסופה אלא לאו
 ש"מ משריה שיטה אחת
 כשר דאי כתב ומיזף באות
 [שטיין] אין למדין מכל
 אותה שיטה מה שאין
 כן בב' שטיין דילפינן
 מייניה משריה פסול דמצי
 לזיזיף ליה:

למיחש שהניחו שני שטיין חלק והוא המלוה זיף צו שיטה אחרונה^א
 ויש לומר דודאי (א) כן הוא שהוא כשר ובגיטין פרק המציא מנינא
 (דף יט:) משמע שיהא פסול דקמתי התם האי שטרא פירסאה דחתימי
 עליה סהדי ישראל גבי ציה ממשעבדי ופריך והא זעין שיחזור
 מענינו של שטר בשיטה אחרונה

ולכא ומשני דמהדר דהשתא אמאי
 לא משני כשהעדים רחוקים שיטה
 אחת מן השטר אי איתא דהוה כשר
 ויש לומר דעדיפא מינה משני דאפי'
 לא הרחיקו כלום כשר דמהדר
 אצל מנינו להציא ראייה דפסול
 מהאי דפרק קנא (א) (דף יא.)
 האי שטרא פירסאה דמסריה ניהליה
 באפי סהדי ישראל גבי ציה מני

חרי ופריך רבא והא זעיןא כתב שאין יכול לזיף וליכא דלאפינן
 והא זעיןא שיחזור מענינו של שטר בשיטה אחרונה וליכא דמהדר
 והשתא מאי פריך דזעין חזרת השטר למה אי משום דלא לכתוב מאי
 דזעי הא כיון דאיכא עדי מסירה מדכר דכירי אי הוה תנאה
 וזיפיה אפי' לאחר כמה ימים מדכר דכירי כדאמר ר' יוחנן פרק
 שני (שם דף כג:) על (י) מילתא דאין כותבין על גייר מחוק כו' ומכמים
 הוא תנאה דאי הוה תנאה וזיפיה מדכר דכירי ואם כן מאי קפריך הא
 ליכא חזרת השטר אלמא אע"פ שאין יכול לזיף פסול כי ליכא חזרה ואע"ג דר' (א) (אליעזר) פליג על ר' יוחנן ופוסל צר מלאלתר^ב מ"מ
 הלכה כר' יוחנן רבו ועוד דביש חוקת הבתים (לעיל דף טו.) אמר אפי' שדות כנסת יקנו ענה טובה קמ"ל והוה כנסת ר' יוחנן דתם והא
 לאו ראייה היא דע"כ לא פריך אליציה דר' יוחנן (א) דהא ליכא חזרת השטר דלדידיה היכי פריך והא זעיןא כתב שאינו יכול להודיע
 וליכא דהא אמר ר' יהודה בן בתירא אין כותבין (א) על גייר מחוק ולא על דיפתרא וחכמים מכשירין ואמר ר' יוחנן כשהכשיר ר"א
 אפילו מכאן ועד עשרה ימים דמדכר דכירי אלא אליציה דר' אלעזר פריך דאמר לא הכשיר ר"א אלא לאחר אצל מכאן ועד עשרה
 ימים לא וה"ג פריך שפיר והא זעיןא חזרת השטר וליכא ויכול לזיף ולא דכירי לימים רבים אצל לר' יוחנן ה"ג דכשר כיון שאין יכול
 לזיף מדכר דכירי (א) [מנינו מענינו למימר דלף לר"י פריך] (א) ולא הכשיר ר' יוחנן אפי' מנאן ועד ר' ימים אלא דגיטין דליכא רוב תנאים
 הלכך מדכר דכירי (א) אצל צשאר שטרות מכאן ועד ר' ימים לא דרוב עניני תנאים הם צשטר ולא דכירי לזמן מרובה מיהו מסתבר
 דפסול גזירה אטו היכא דלא הרחיק שיטה אחת דלא משתמטי לפלוגי בהן אלא בין הרחיקו (א) ללא הרחיקו זעיןא חזרת השטר: **פ"י שאין**

בבדין ב'. ויביהא לא היו כותבין שריר וקיים צשטותין שלהם כדאמר גבי מוקיף לעיל דכתב (א) שריר וקיים חזרת השטר: **פ"י שאין**
 היו כותבין שריר וקיים ולכן לא היו למדין משיטה אחרונה שלא יוכל לזיף חזרת השטר וקיים אחת שהרחיקו העדים והיו כותבין חזרת
 השטר בשיטה אחרונה ולא שום דבר עיקר (א) שאין למדין הימנה ואם איכע בהן מחק היו כותבין אותה והיו מקיימין אותה
 קודם שיטה אחרונה דאחרין כן לא היו למדין כל עיקר הימנה ויש לתמוה א"כ היאך הורגלנו לכתוב קיום מחקים אחר וקנינא מיניה (א)
 והא אין למדין משיטה אחרונה ואין לך למדין גדול מזה ולא היה לנו ללמוד לפי שיכול לצא ליד זיף כיון שהשטר כשר בלא שריר וקיים
 שפעמים לא יכתבו מתחלה שריר וקיים ויבא זה וימחוק מה שירצה ויגיה ויקיים המתק צסוף ויכתוב שריר וקיים וי"ל כיון שהורגלנו
 לכתוב שריר וקיים יהא פסול אם לא נכתב כן אפילו כשאין צו מחק והשתא לא יוכל לצא ליד זיף לכך אנו כותבין שפיר קיום מחקים
 אחר וקנינא מיניה ולמדין אנו (א) היטב משיטה אחרונה כיון שאנו כותבין שריר וקיים והא דכותבין וקנינא מיניה וכו' לא היא חזרת השטר
 אלא לפי שעדיין עדות הקיין הוא שכתלה כתב ואמר לנו הו עלי עדים וקנו ממני ואחר כן וקנינא מיניה והוא הדין שיכול לכתוב צאמע
 השטר לפי האי פירוש דלא כריך חזרת השטר אם כן הא דכתבין דגיטין דין (א) דיהו ליי מנאי ספר מירובין וגט פטורין לא היא
 משום חזרת השטר דלא כריך למכתב חזרה כיון דכותבין שריר וקיים ובגיטין כדת משה וישראל האי דמקום שריר וקיים ובעיא היא בהמגרש
 (גיטין דף פה:) ויש) אי זעיןא ודין או לא ולא איפשיט ולכן נראה שלעיקר גט אנו כותבין דין ואין אנו צריכין חזרה משום טעם שפי' ויכולים
 לכתוב דין בשיטה אחרונה דכת משה וישראל הו במקום שריר וקיים ויש תימה למה שינו הקדמונים לכתוב שריר וקיים וללמוד משיטה אחרונה
 ולקיים מחקים אחר וקנינא מיניה כיון שחכמי המגרש לא היו כותבין שריר וקיים מדקאמר אין למדין משיטה אחרונה ומקיימין מחקים
 קודם שיטה אחרונה וי"ל שחששו שפעמים שיטעו העדים שאינן בקיין ורחיקו שני שטיין ואפילו לא יהא אדם חוף לעשות שטר חדש
 צשני שטיין^א כי ידאג שיכחישוהו העדים שלא חתמו על שטר זה מעולם מכל מקום לא ידאג מלהוסיף שני שטיין וילמדו מן העליונה
 כי העדים לא יהיו זכורים שהרחיקו שני שטיין וכיון דכתב שריר וקיים למדין טבוב משיטה אחרונה הוה שאל ר"י לר"ת על קיום מחקים
 שאנו כותבין בשיטה אחרונה והשיב כמו שפירשתי שאנו סומכין על שריר וקיים וקשה על האי פירוש שמשום שריר וקיים וכתב משה וישראל
 שהורגלנו לכתוב לא כותבין חזרת השטר והלא גם הם היו כותבין כדת משה וישראל כדמוכח במס' ידים (פ"ד משנה ה) אמרו דוקים קובלים
 אנו עליכם פרושים שאחתם כותבין את המושל עם משה צגט^א ה"ג צשטותיות ולא גרסינן את המושל עם השם כמו שכתב דמקמ"ת משניות
 כי מה ענין השם צגט דודאי כשנצחו צית חשמונאי היו כותבין צשגט כך וכך ליוחנן כהן גדול לאל עליון מקמי דאחצטילת (א) אצרת
 מן [שטיינא] כדאיכא צפ"ק דר"ה (דף יח:) אצל המושל לא היו כותבין כשהיו כותבין את השם אלא ודאי עם משה גרסינן אלמא כותבין
 כדת משה וישראל דגיטין וי"ל שמתחלה היו כותבין כדת משה וישראל צאמע הגט ואחר כן תקנוהו לכתבו צסוף הגט צמקום שריר וקיים
 ולכן אין כותבין חזרת השטר ולאחר פטירתו של ר"ת מנא ר"י צה"ג שהיה לר"ת צתיקון הגט שעשה (א) כל דבר שלמדין הימנו אם מחק או
 תלה כריך לכתוב דלעיל המחק או דביני חטי קודם שיטה אחרונה לפני וקנינא מיניה אך דצדדים שנה עליהם שכתב פעמים ושלא בתוך השטר
 או אין עיקר הגט תלו צו צוה הורגלו לקיים את שיטה אחרונה א"כ ס"ל דאין למדין משיטה אחרונה וקנינא מיניה הוה חזרת השטר ושריר
 וקיים דכותבין על חנם הוא וצריך לזוהר דגיטין שלא לכתוב דין דיהו ליי מנאי ספר מירובין בשיטה אחרונה אלא חזרתה וי"ל שאלו
 כפל לשון מאחר שאין למדין משיטה אחרונה אע"ג שאנו כותבין שריר וקיים צשטרות וכדת משה וישראל דגיטין שאין לכתוב דבר שהוא
 מעיקר הגט בשיטה אחרונה ומבעיא לן בהמגרש (גיטין דף פה:) אי זעיןא ודין או לא ולא איפשיט וקשה לר"י על האי פירוש שפירש ר"ת שאין
 למדין משיטה אחרונה וקיום מחקים שהורגלו לכתוב אחר וקנינא מיניה היינו דצדדים שאין עיקר השטר תלו צו א"כ יצא ליד זיף שימחוק
 צשטר דבר (א) ויכתבו עליהם דבר צשגט ויקיימנו צסוף השטיה אחר וקנינא מיניה וכמו שאומר ר"ת שמתחלה דלמדין משיטה אחרונה
 וכן נראה לר"י מדנהגו לכתוב שריר וקיים צשטרות ובגיטין כדת משה וישראל מ"מ נהי שאנו למדין משיטה אחרונה הרחיק שני שטיין
 פסול דלמא גיזי ליה לעילאי וכתב הוא צשני שטיין ועדין הם בשיטה שלישיית^א ור"י פירש שמה צשטר הטרור הורגלו לכתוב שריר
 וקיים דפעמים בחזרה גופה היה מחק והיה כריך לקיימו ולחזור פעם אחרת דנהי שאין למדין משיטה אחרונה וכותב לבעול השטר חובתו
 מיהא דלמדין צשחובתו אין לחוש שמה זיף לכן היה כריך לקיים המחק על חזרה שלא יאמר הלוא או המוכר זכות היה לי שם ומחוקו:

אמר רב עמרם לפי שאין למדין משיטה אחרונה. מפני שאין העדים
 יכולין לקרב חתימתן כ"כ צסמוך צסוף השטר ומניחין ריח צין
 השטר לחתימתן ויכול אדם לזיף ולהוסיף צימנים שיטה אחת והלכך
 תקון צבגן לחזור מענינו של שטר בשיטה אחרונה לצלתי שיכתב זה

דבר הצריך (א) שהרי אם זיפו
 והוסיפו לאחר זמן אין אנו מפסדין
 כלום אם לא נלמד הימנה שהרי כבר
 כתוב כל זה למעלה וגם אם זיפו
 ויוסיפו צשיטת החלק שאחר ענינו
 של שטר צששיטה אחרונה צין השטר
 לעדים לא מעלה ולא מוריד שהרי אין
 למדין משיטה אחרונה. ובשאין כתוב
 צשטר שריר וקיים מיידי. כן נראה
 צשני טעם דדבר ופירושו ועיקר:

הרחיק את העינים שני שטיין מן הכתב פסול אם אין כתוב צו
 שריר וקיים אפי' יש עדים שלא נוסף צו דבר זיוף מכל מקום האי
 שטרא חספא צעלמא הוא שלא נעשה כתקון חכמים וכמלוה על פה
 דמיא: **אלא לאו ש"מ אין למדין משיטה אחרונה**. הלכך הרחיק
 שני שטיין פסול שיכול לזיף שני שטיין ונלמוד מן הראשונה:
 חלל

מכשירין ואמר רבי יוחנן אפילו מכאן עד עשרה ימים מכשיר ר'
 ליכא חזרת השטר אלמא אע"פ שאין יכול לזיף פסול כי ליכא חזרה ואע"ג דר' (א) (אליעזר) פליג על ר' יוחנן ופוסל צר מלאלתר^ב מ"מ
 הלכה כר' יוחנן רבו ועוד דביש חוקת הבתים (לעיל דף טו.) אמר אפי' שדות כנסת יקנו ענה טובה קמ"ל והוה כנסת ר' יוחנן דתם והא
 לאו ראייה היא דע"כ לא פריך אליציה דר' יוחנן (א) דהא ליכא חזרת השטר דלדידיה היכי פריך והא זעיןא כתב שאינו יכול להודיע
 וליכא דהא אמר ר' יהודה בן בתירא אין כותבין (א) על גייר מחוק ולא על דיפתרא וחכמים מכשירין ואמר ר' יוחנן כשהכשיר ר"א
 אפילו מכאן ועד עשרה ימים דמדכר דכירי אלא אליציה דר' אלעזר פריך דאמר לא הכשיר ר"א אלא לאחר אצל מכאן ועד עשרה
 ימים לא וה"ג פריך שפיר והא זעיןא חזרת השטר וליכא ויכול לזיף ולא דכירי לימים רבים אצל לר' יוחנן ה"ג דכשר כיון שאין יכול
 לזיף מדכר דכירי (א) [מנינו מענינו למימר דלף לר"י פריך] (א) ולא הכשיר ר' יוחנן אפי' מנאן ועד ר' ימים אלא דגיטין דליכא רוב תנאים
 הלכך מדכר דכירי (א) אצל צשאר שטרות מכאן ועד ר' ימים לא דרוב עניני תנאים הם צשטר ולא דכירי לזמן מרובה מיהו מסתבר
 דפסול גזירה אטו היכא דלא הרחיק שיטה אחת דלא משתמטי לפלוגי בהן אלא בין הרחיקו (א) ללא הרחיקו זעיןא חזרת השטר: **פ"י שאין**
בבדין ב'. ויביהא לא היו כותבין שריר וקיים צשטותין שלהם כדאמר גבי מוקיף לעיל דכתב (א) שריר וקיים חזרת השטר: **פ"י שאין**
 היו כותבין שריר וקיים ולכן לא היו למדין משיטה אחרונה שלא יוכל לזיף חזרת השטר וקיים אחת שהרחיקו העדים והיו כותבין חזרת
 השטר בשיטה אחרונה ולא שום דבר עיקר (א) שאין למדין הימנה ואם איכע בהן מחק היו כותבין אותה והיו מקיימין אותה
 קודם שיטה אחרונה דאחרין כן לא היו למדין כל עיקר הימנה ויש לתמוה א"כ היאך הורגלנו לכתוב קיום מחקים אחר וקנינא מיניה (א)
 והא אין למדין משיטה אחרונה ואין לך למדין גדול מזה ולא היה לנו ללמוד לפי שיכול לצא ליד זיף כיון שהשטר כשר בלא שריר וקיים
 שפעמים לא יכתבו מתחלה שריר וקיים ויבא זה וימחוק מה שירצה ויגיה ויקיים המתק צסוף ויכתוב שריר וקיים וי"ל כיון שהורגלנו
 לכתוב שריר וקיים יהא פסול אם לא נכתב כן אפילו כשאין צו מחק והשתא לא יוכל לצא ליד זיף לכך אנו כותבין שפיר קיום מחקים
 אחר וקנינא מיניה ולמדין אנו (א) היטב משיטה אחרונה כיון שאנו כותבין שריר וקיים והא דכותבין וקנינא מיניה וכו' לא היא חזרת השטר
 אלא לפי שעדיין עדות הקיין הוא שכתלה כתב ואמר לנו הו עלי עדים וקנו ממני ואחר כן וקנינא מיניה והוא הדין שיכול לכתוב צאמע
 השטר לפי האי פירוש דלא כריך חזרת השטר אם כן הא דכתבין דגיטין דין (א) דיהו ליי מנאי ספר מירובין וגט פטורין לא היא
 משום חזרת השטר דלא כריך למכתב חזרה כיון דכותבין שריר וקיים ובגיטין כדת משה וישראל האי דמקום שריר וקיים ובעיא היא בהמגרש
 (גיטין דף פה:) ויש) אי זעיןא ודין או לא ולא איפשיט ולכן נראה שלעיקר גט אנו כותבין דין ואין אנו צריכין חזרה משום טעם שפי' ויכולים
 לכתוב דין בשיטה אחרונה דכת משה וישראל הו במקום שריר וקיים ויש תימה למה שינו הקדמונים לכתוב שריר וקיים וללמוד משיטה אחרונה
 ולקיים מחקים אחר וקנינא מיניה כיון שחכמי המגרש לא היו כותבין שריר וקיים מדקאמר אין למדין משיטה אחרונה ומקיימין מחקים
 קודם שיטה אחרונה וי"ל שחששו שפעמים שיטעו העדים שאינן בקיין ורחיקו שני שטיין ואפילו לא יהא אדם חוף לעשות שטר חדש
 צשני שטיין^א כי ידאג שיכחישוהו העדים שלא חתמו על שטר זה מעולם מכל מקום לא ידאג מלהוסיף שני שטיין וילמדו מן העליונה
 כי העדים לא יהיו זכורים שהרחיקו שני שטיין וכיון דכתב שריר וקיים למדין טבוב משיטה אחרונה הוה שאל ר"י לר"ת על קיום מחקים
 שאנו כותבין בשיטה אחרונה והשיב כמו שפירשתי שאנו סומכין על שריר וקיים וקשה על האי פירוש שמשום שריר וקיים וכתב משה וישראל
 שהורגלנו לכתוב לא כותבין חזרת השטר והלא גם הם היו כותבין כדת משה וישראל כדמוכח במס' ידים (פ"ד משנה ה) אמרו דוקים קובלים
 אנו עליכם פרושים שאחתם כותבין את המושל עם משה צגט^א ה"ג צשטותיות ולא גרסינן את המושל עם השם כמו שכתב דמקמ"ת משניות
 כי מה ענין השם צגט דודאי כשנצחו צית חשמונאי היו כותבין צשגט כך וכך ליוחנן כהן גדול לאל עליון מקמי דאחצטילת (א) אצרת
 מן [שטיינא] כדאיכא צפ"ק דר"ה (דף יח:) אצל המושל לא היו כותבין כשהיו כותבין את השם אלא ודאי עם משה גרסינן אלמא כותבין
 כדת משה וישראל דגיטין וי"ל שמתחלה היו כותבין כדת משה וישראל צאמע הגט ואחר כן תקנוהו לכתבו צסוף הגט צמקום שריר וקיים
 ולכן אין כותבין חזרת השטר ולאחר פטירתו של ר"ת מנא ר"י צה"ג שהיה לר"ת צתיקון הגט שעשה (א) כל דבר שלמדין הימנו אם מחק או
 תלה כריך לכתוב דלעיל המחק או דביני חטי קודם שיטה אחרונה לפני וקנינא מיניה אך דצדדים שנה עליהם שכתב פעמים ושלא בתוך השטר
 או אין עיקר הגט תלו צו צוה הורגלו לקיים את שיטה אחרונה א"כ ס"ל דאין למדין משיטה אחרונה וקנינא מיניה הוה חזרת השטר ושריר
 וקיים דכותבין על חנם הוא וצריך לזוהר דגיטין שלא לכתוב דין דיהו ליי מנאי ספר מירובין בשיטה אחרונה אלא חזרתה וי"ל שאלו
 כפל לשון מאחר שאין למדין משיטה אחרונה אע"ג שאנו כותבין שריר וקיים צשטרות וכדת משה וישראל דגיטין שאין לכתוב דבר שהוא
 מעיקר הגט בשיטה אחרונה ומבעיא לן בהמגרש (גיטין דף פה:) אי זעיןא ודין או לא ולא איפשיט וקשה לר"י על האי פירוש שפירש ר"ת שאין
 למדין משיטה אחרונה וקיום מחקים שהורגלו לכתוב אחר וקנינא מיניה היינו דצדדים שאין עיקר השטר תלו צו א"כ יצא ליד זיף שימחוק
 צשטר דבר (א) ויכתבו עליהם דבר צשגט ויקיימנו צסוף השטיה אחר וקנינא מיניה וכמו שאומר ר"ת שמתחלה דלמדין משיטה אחרונה
 וכן נראה לר"י מדנהגו לכתוב שריר וקיים צשטרות ובגיטין כדת משה וישראל מ"מ נהי שאנו למדין משיטה אחרונה הרחיק שני שטיין
 פסול דלמא גיזי ליה לעילאי וכתב הוא צשני שטיין ועדין הם בשיטה שלישיית^א ור"י פירש שמה צשטר הטרור הורגלו לכתוב שריר
 וקיים דפעמים בחזרה גופה היה מחק והיה כריך לקיימו ולחזור פעם אחרת דנהי שאין למדין משיטה אחרונה וכותב לבעול השטר חובתו
 מיהא דלמדין צשחובתו אין לחוש שמה זיף לכן היה כריך לקיים המחק על חזרה שלא יאמר הלוא או המוכר זכות היה לי שם ומחוקו:

[א] (ז"ל אלתרין) (א) רש"י
 א י"א ואפשר דלא

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה אמר רב
 עמרם וכו' נלמתי שיכתב זה
 דבר הצריך דהשתא אם לא
 זיזיפו ורוספו לאחר זמן
 אין אנו: (ב) תוס' ד"ה
 (ג) הקדום) וליך וכו'
 ויש לומר דודאי בדין הוא
 שיהא כשר אלא דבגיטין
 פרק המציא מנינא משמע
 שהוא פסול: (א) בא"ד
 דפרק קמא דגיטין האי
 שטרא: (ב) בא"ד ר' יוחנן
 פרק ע"ז מתנין דאין
 כותבין לא על גייר מחוק:
 (ג) בא"ד אליציה דר' יוחנן
 מואה דליכא חזרת השטר:
 (ד) בא"ד אין כותבין דף
 על גייר: (ה) בא"ד אצל
 כשאר שטרות. ג"כ עין
 בתוס' פ"ב דגיטין [דף
 כג:] דפ"ה אצל צשטרות
 לא פירשו להדיא דר' יוחנן
 מואה צשטרות דבעי לאלתר:
 (ה) בא"ד צין החיובין בין
 לא הרחיקו: (ו) ד"ה לפי
 וכו' לעיל דכתב ביה שריר
 וקיים וכו' משטה אחרונה
 כדי שלא: (ז) בא"ד דבר
 עיקר לפי שאין למדין וכו'
 והיו כותבין על אטו המחק
 היו מקיימין אותם קודם
 שיטה אחרונה: (ח) בא"ד
 אמר וקנינא מיניה קודם
 שריר וקיים והא אין למדין:
 (ט) בא"ד ולמדין אטו בטוב
 משיטה אחרונה: (י) בא"ד
 דכותבין צגיטין ודין ר' דר'
 יהודי ליי מנאי: (יא) בא"ד
 מקמי דאחצטילת אדרכת מן
 שטרא כדאיכא: (יב) בא"ד
 לר"ת צתיקון הגט שעשה
 שכתב כל דבר וכו' שנת
 עליה פעמיים ונצח תלו
 השטר או אין עיקר הגט תלו
 צוה הורגלו ל"ל ויכתב שכתב
 נתקן: (יג) בא"ד שימחוק
 צשטר דבר שצריך השטר
 תלו בו ויכתוב עליה דבר
 שעניו וכו' כן נראה לר"י וכו'
 דלפעמים בחזרה גופה:

לענין רש"י

קנינו"ש [קנינו"ש].
 פרוטות, מטבעות קטנות.